

V Всеукраїнська студентська науково - технічна конференція "ПРИРОДНИЧІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ"

УДК 658.54

Пелехата Н.-ст.гр.БМ-33

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ЛІДЕРСТВО ЯК КОМПОНЕНТ АВТОРИТЕТУ МЕНЕДЖЕРА

Науковий керівник: к.е.н., доцент Зяйлик М.Ф.

Лідерство стало об'єктом дослідження, коли на початку двадцятого століття управління перетворилося на наукову галузь, а менеджери стали впливовою і рушійною силою у суспільстві. Ці ранні дослідження ставили за мету виявити властивості чи особисті характеристики ефективних керівників. Згідно з теорією лідерства (відомою під назвою «теорія великих людей»), кращі керівники володіють визначеним набором лідерських особистих якостей. Розвиваючи цю думку, зауважимо, що коли б ці якості виявляли і розвивати завчасу, можна було б забезпечити формування ефективних керівників. Коло згаданих рис окреслено трьома складовими: високі професійні навички, організаційні здібності і особисті (морально-психологічні) якості.

Однією з головних проблем формування творчих здібностей сучасних менеджерів є розвиток їх лідерських якостей і обізнаності в мистецтві управління. Саме із творчо обдарованих фахівців можна сформувати вкрай потрібний країнам корпус професійних керівників-лідерів, менеджерів виробничої сфери. Зазвичай лідером вважають менеджера, який здатен ефективно впливати на інших і з яким бажає співпрацювати більша частина колективу.

Потрібно сказати, що особистість справжнього лідера можна сформувати у відповідному освітньо-професійному середовищі. Однак реалізація лідерських здібностей на практиці неможлива без творчого вияву здібностей в управлінні. Тут мистецтво управлінської діяльності втілюється в імпровізації, базованій на лідерських і професійних вміннях і навичках.

Завдяки цьому, лідерами стають не з волі організації, а завдяки особистому авторитету, харизмі та багатьом особистим якостям індивіда, насамперед – творчим здібностям. Керівник організації — це людина, яка одночасно є лідером і ефективно управляє своїми підлеглими. Його мета — впливати на інших людей так, щоби вони виконували роботу, доручену організацією. Отже, лідерство — це здатність людини (менеджера) чинити ефективний вплив на окремі особистості й групи, спрямовуючи їхні зусилля на досягнення цілей організації.

Тому, робимо висновок, що лідерство в управлінні – це велике мистецтво, яке передбачене не тільки дотриманням об'єктивних економічних законів, принципів і технологій управління, а й досягненням рівня роботи кращих менеджерів.